

Leandre, el 'regaor'

Vaig conèixer a Leandre Aduara de xiquet, quan passava les festes amb els meus pares en la penya Martell i tatxa, una de les penyes més antigues, ja desapareguda. Ell estava en la Brusa i hi havia entre ambdues penyes una relació molt especial; una germanor entre veïns amb motiu de la festa que, ara que celebrem els 40 anys de les penyes, convé posar en valor.

De xiquet, t'atures poc a conèixer a fons a la gent, però el recorde xarrador, alegre... el que molta gent deia el dia del seu adéu, dilluns passat. Va ser en 2011, ja en l'alcaldia, quan el vaig poder conèixer més a fons. L'enyorat Pasqual Batalla treballava com a tinent alcalde primer porta a porta en el despatx d'alcaldia i era habitual sentir la seua veu raonant amb Pasqual sobre tantes i tantes coses del nostre poble. Veure parlar amb passió a dos enamorats de Vila-real com Pasqual i Leandre t'omplia d'emoció.

Pasqual confiava en Leandre quan de tradicions es tractava. Era un excel·lent amfitrió i ens va ajudar molt a aquell govern del canvi amb les seues idees i la seua col·laboració. Encara recorde com de content que va vindre a ensenyar-me la medalla carlista que li havien atorgat! Quan va cridar, em va dir: "Pepe -ell era dels poquets que em deia Pepe o pel malnom de la meua família paterna, 'polidet'- m'han donat una medalla molt important per al poble". I va vindre a alcaldia tot orgullós a ensenyar-nos-la. I ho era, doncs el moviment carlí ha sigut part importantíssima de la nostra història.

Per la seua implicació constant pel nostre poble va ser nomenat premi 20 de Febrer. Portador de la Mare de Déu de Gràcia, carlista, de les dames del Pilar, impulsor de la Unió de Llauradors, compromés amb la vida pública des de la seua militància en Compromís... i regador. Una figura, la del regador, clau en el desenvolupament i el progrés de la nostra terra, ara que commemorem, precisament demà, el 150é aniversari del Sindicat de Regs. Coneixedors del terme i dels seus veïns, amants de la terra, treballadors incansables al sol i a la lluna, a ells confiem les claus de les nostres cases perquè ens facen arribar i cuiden de les nostres aigües.

Ens deixa un enamorat de Vila-real. Però sobretot ens deixa una persona d'eixes que, pots estar o no d'acord amb tot allò que pensa, però sempre dóna gust xarrar amb ella, pel respecte i la tolerància que practica. Persones com ell, fets a sí mateixa per la terra, la tradició heretada dels seus avantpassats, ens deixen un llegat de saviesa, talent i coses bones que tenim l'obligació entre tots de cuidar i transmetre a les futures generacions.

M'imagino com Leandre i Pasqual estaran ja en el cel, raonant amb tanta gent sobre les coses del nostre poble. Segur que, des d'allí, ens ajuden com sempre ho han fet a què Vila-real avance i estiga unit.

Com diem ací, Leandre, has sigut una bona persona. I aquest és l'honor més gran que es pot tenir, que et recorden així per damunt de qualsevol cosa. Gràcies, en nom del poble de Vila-real, per tant.